

امتناع حضرت عباس(ع) و برادرانش از پذیرش امان نامه دشمن

امتناع حضرت عباس(ع) و برادرانش از پذیرش امان نامه دشمن در سال 61 هجری قمری...

امتناع حضرت عباس(ع) و برادرانش از پذیرش امان نامه دشمن در سال 61 هجری قمری حضرت فاطمه، مکتی به "امّ البنین" همسر امیرمؤمنان(ع)، دارای چهار فرزند دلاور و رشید بود، که همگی در رکاب برادر و امامشان حضرت ابی عبدالله الحسین(ع) در کربلا حضور داشتند. حضرت عباس(ع)، که بزرگترین آنان بود، از شهرت به سزایی برخوردار و به خاطر جمال زیبا، قامت رشید، بهره مندی از دلاوری، غیرت و تعهد و تقوا، به "قمر بنی هاشم" معروف و حضور وی در سپاه امام حسین(ع)، برای دشمنان اهل بیت(ع) بسیار سنگین و زجرآور بود.

بدین جهت، دشمن در صدد برآمد، تا وی و برادرانش را از جبهه توحیدی امام حسین(ع) گسسته و به جبهه باطل اموی ملحق کنند. به همین منظور، شمر بن ذی الجوشن کلابی که از قبیله ام البنین(س) بود، مأموریت یافت که به حضرت عباس(ع) و سه تن از برادرانش امان نامه دهد.

وی، در عصر روز تاسوعا (نهم محرم) به نزدیکی خیمه گاه امام حسین(ع) رفت و با صدای بلند فریاد زد: خواهر زادگانم کجایند؟ امام حسین(ع) که منظور شمر را دانسته بود، به برادران خود فرمود: پاسخ شمر را بدهید، اگر چه او فاسق است ولیکن با شما قرابت و رابطه خویشاوندی دارد.

حضرت عباس(ع) به همراه سه تن از برادرانش [عبدالله، جعفر و عثمان] در نزد شمر حضور یافته و از او پرسیدند: حاجت تو چیست؟ شمر گفت: شما خواهر زادگان منید. بدانید تا ساعاتی دیگر شعله های جنگ برافروخته می گردد و از یاران حسین بن علی(ع) کسی زنده نمی ماند. من برای شما امان نامه ای از عمر بن سعد آوردم. شما از این ساعت در امان ما هستید، مشروط بر این که از یاری برادران حسین(ع) دست برداشته و سپاهش را ترک کنید.

حضرت عباس(ع) که کانون غیرت، حمیت و وفاداری بود، بر او بانگ زد و فرمود: بریده باد دستان تو و لعنت خدا بر تو و امان نامه تو. ای دشمن خدا! ما را فرمان می دهی که از یاری برادر و مولایمان حسین(ع) دست برداریم و سر در طاعت ملعونان و ناپاکان در آوریم. آیا ما را امان می دهی ولی برای فرزند رسول خدا(ص) امانی نیست؟

شمر از پاسخ دندان شکن فرزندان ام البنین(س)، ناامید و خشمناک شد و با سرافکنندگی به خیمه گاه خویش برگشت. برخی از روایات، به جای شمر بن ذی الجوشن، شخصی به نام "عبدالله بن ابی محل بن حزام" برادرزاده ام البنین(س) را نام برده اند، که برای حضرت عباس(ع) و برادرانش امان نامه برد، ولی با پاسخ منفی آنان روبرو گردید.

به هر روی، سپاه عمر بن سعد از این ترفند نیز طرفی نبست و نتوانست خللی در سپاه یکپارچه و مستحکم امام حسین(ع) به وجود آورد.